

Arrest

nr. 335 967 van 14 november 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 20 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 31 juli 2021 binnenkwam, diende op 3 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 16 januari 2020 werden de vingerafdrukken van verzoeker geregistreerd in Griekenland, op 18 oktober 2020 in Roemenië (Eurodac).

1.3. Op 20 februari 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker via aangetekende brief van 20 februari 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 03/08/2021
Overdracht CGVS: 08/09/2021

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 3 augustus 2023 van 08u30 tot 13u01, bijgestaan door een tolk die Pashtou machtig is. Uw advocaat, Meester NIANG Fary Aram loco Meester MASSIN Eric was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Afghanistan. U bent Pashtoun van origine en soenniet van religie. U verklaarde niet te weten waar u juist geboren bent. U bent toen u 40 dagen oud was van Afghanistan naar Peshawar in Pakistan verhuisd. Toen u twaalf of dertien jaar oud was verhuisde u terug naar Afghanistan, meer bepaald naar Banda in het district Rhodat in de provincie Nangarhar. Dat is het geboortedorp van uw vader. U verklaarde altijd samen met uw ouders, drie broers en drie zussen te hebben samengewoond. Uw vader en moeder wonen ook niet meer in Banda maar verhuisden naar Pamilo in het district Nangarhar samen met uw broers en zussen. U ging tot de derde of vierde graad naar school in Pakistan. In Afghanistan bent u nooit naar school geweest en zorgde u voor de twee schapen van uw vader.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan. Op een dag stond u in de namiddag bij uw schapen in een veld langs de grote weg naar Shinwar. Het was een plaats waar heel wat kinderen samenkwamen om te spelen. U zat met uw jongere broer en zus onder de schaduw van een boom toen u zo'n zeven of acht talibanleden onder een brug bommen zag begraven. U zag twee jerrycans en heel wat draden. U wist dat dit was om de militaire voertuigen, die gebruik maakten van de weg naar Shinwar, te viseren en op te blazen. U besloot dat meteen te gaan aangeven bij een plaatselijk checkpoint van de politie. Uw neef S. was daar op dat moment ook aan het werk. De politie vertelde u met hen mee te komen en ze vertrokken meteen naar de plaats waar u de taliban zag. Ze vertrokken in twee ranger voertuigen vol agenten. De politie is vanop afstand beginnen schieten, waarop de talibanleden zijn beginnen vluchten. De politie maakte daarna de bommen onschadelijk. U bent in de late namiddag naar huis gegaan en vertelde alles wat gebeurd was tegen uw vader. Volgens uw vader liepen u en uw broer gevaar en moesten jullie vertrekken. Uw paternale oom heeft banden met de taliban en dit zou een probleem kunnen vormen. U verliet die avond samen met uw broer K. nog uw dorp. U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië, opnieuw Servië, Roemenië, Tsjechië, Duitsland en Frankrijk tot in België waar u toekwam op 2 augustus 2021. U diende in België een dag later een verzoek om internationale bescherming in. Uw broer K. verliet u toen jullie in Turkije waren. Hij werd teruggestuurd naar Afghanistan, waarna hij het land opnieuw verliet en naar Iran trok.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban omdat u hen verklikt heeft bij de overheid. Daarnaast vreest u ook problemen omwille van problemen die u ondervond met O. en B. onderweg naar België.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: uw originele taskara, een kopie van de taskara van uw vader en een kopie van de taskara van uw broer.

Op 23 januari 2024 bezorgde u nog de Proof of Registration cards (PoR cards) van enkele van uw gezinsleden aan het CGVS. Op 24 januari 2024 bezorgde u nog opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan inconsistent zijn. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u geboren te zijn in Afghanistan maar met uw volledige familie naar Pakistan te zijn verhuisd toen u 40 dagen oud was (CGVS pag. 5, 6). U zou daar vervolgens tot

uw twaalf of dertien jaar gewoond hebben (CGVS pag. 5). Omwille van problemen in Pakistan keerde uw familie terug naar Afghanistan (CGVS pag. 5). Opmerkelijk is dat u bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op geen enkel moment een verblijf in Pakistan aanhaalde. Eens terug in Afghanistan woonden jullie in Banda, Nangarhar, het geboortedorp van uw vader (CGVS pag. 6). U verklaarde daar in totaal zes à zeven maanden of een jaar te hebben gewoond (CGVS pag. 7). Gevraagd of u zeker bent dat het maximum een jaar was dat u in Banda woonde, antwoordde u dat u niet zeker bent omdat u ongeschoold bent maar dat dit bij benadering is (CGVS pag. 7). U verklaarde tot twee maal toe nooit ergens anders te hebben gewoond in Afghanistan (CGVS pag. 7). Wanneer u gevraagd werd wanneer u Afghanistan juist verlaten had verklaarde u niet te weten wanneer dat exact was (CGVS pag. 9). Eerder had u nochtans gezegd dat het in het jaar 2019 was (CGVS pag. 7). U verklaarde vervolgens bij vertrek zeventien, achttien of negentien jaar oud te zijn geweest (CGVS pag. 9). Tussen het moment dat u terugkeerde naar Afghanistan vanuit Pakistan en uw vertrek uit Afghanistan richting België, toen u dus zeker zeventien jaar oud was (CGVS pag. 9), moeten volgens uw verklaringen aldus minstens vier jaar zitten. Daarnaast blijkt uit uw taskara, aangemaakt bij uw terugkeer in Afghanistan (CGVS pag. 4), dat u op het moment van opmaak in het jaar 1395 (omgezet 20 maart 2016- 20 maart 2017) 13 jaar oud was (CGVS pag. 7). Dat u verklaarde maximaal een jaar in Banda te hebben verbleven kan daardoor niet kloppen. Dat u dit steekt op het feit dat u ongeschoold bent, kan niet gevolgd worden. Het gaat om een groot verschil, één jaar versus vier jaar, en bovendien verklaarde u later tijdens het persoonlijke onderhoud dat u wel degelijk naar school bent geweest toen u in Pakistan woonde en dit tot de derde of vierde graad (CGVS pag. 16). U kreeg daar verschillende vakken zoals Engels, wetenschappen, wiskunde, Urdu, en godsdienst (CGVS pag. 16). U bent dus niet ongeschoold zoals u enkele keren aanhaalde. Aan uw verklaring dat u intussen alles vergeten bent kan eveneens geen geloof gehecht worden (CGVS pag. 16). U legt geen enkel medische of psychologisch attest neer waaruit zou blijken dat uw cognitieve vaardigheden aangetast zijn. Bovendien is het opmerkelijk dat u bij DVZ verklaarde niet enkel in Banda te hebben gewoond, maar ook in Pamilo en dit bovendien ongeveer tien jaar lang (verklaring DVZ, vraag 10). Gevraagd naar de reden hiervoor herhaalt u uw eerder gegeven verklaringen en zegt u dat u zich bij DVZ mogelijks vergist heeft (CGVS pag. 17). U haalde eerder zelfs aan nooit in Pamilo te zijn geweest (CGVS pag. 7). Evenwel verklaard u op DVZ duidelijk dat u de laatste 10 jaar in Pamilo woonde (verklaringen DVZ, vraag 10). Dit grote verschil tussen uw verklaringen tijdens het persoonlijke onderhoud en uw verklaringen bij DVZ zijn zeer opmerkelijk. Het is niet geloofwaardig dat deze te wijten zijn aan een vergissing. Van een verzoeker om internationale bescherming mag bovendien verwacht worden dat hij de asieline instanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten, alsook consistente verklaringen betreffende zijn eerder verblijfsplaatsen af te leggen. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw vertrek uit Afghanistan en voor uw komst naar België. Hoewel het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. De vaststelling dat u op dit punt in gebreke blijft en u op heden het CGVS geen duidelijke informatie heeft kunnen verschaffen over uw verblijf in Afghanistan, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid op zeer ernstige wijze.

Verder kunnen er ook vragen gesteld worden bij uw verklaarde vrees ten opzichte van de taliban. De geschetste context waarin uw relaas zich afspeelt is immers opmerkelijk. U zou op een namiddag zeven of acht leden van de taliban een bom hebben zien plaatsen op een plaats waar heel veel kinderen op dat moment aan het spelen waren (CGVS pag. 24) en er ook andere grotere jongens aanwezig waren (CGVS pag. 24). Deze plaats bevond zich langs de kant van een grote weg (CGVS pag. 8) richting Shinwar (CGVS pag. 8, 23). Bovendien bevestigde u dat de taliban dat helemaal niet stiekem deden, maar dat iedereen ernaar stond te kijken hoe ze die bom plaatsten (CGVS pag. 24). Het is opmerkelijk dat de taliban het risico zouden nemen om een dergelijke bom op zo'n openbare plaats te plaatsen en dit bovendien op klaarlichte dag. Immers bestond zo het risico op betrapping en mislukking van hun doel. Bovendien verklaarde u eerst dat iedereen in het dorp de taliban kende en dat ze ook gewoon rondliepen in het dorp (CGVS pag. 10). Enkele vragen later verklaarde u plots dat wanneer de taliban naar het dorp kwamen dit meestal 's avonds of in de nacht was wanneer iedereen binnen was. Mensen in uw dorp kwamen na zes of zeven uur 's avonds namelijk niet meer buiten (CGVS pag. 10). Deze verklaring is niet alleen tegenstrijdig maar gaat lijnrecht in tegen het feit dat de taliban in het midden van de dag zomaar bommen zouden plaatsen in het zicht van iedereen. Eveneens opmerkelijk is het feit dat u verklaarde nog nooit een bom gezien te hebben maar vervolgens concludeert dat de taliban een bom willen plaatsen bij het zien van twee gele jerrycans en enkele draden (CGVS pag. 23-24). Het is verder ook opmerkelijk dat hoewel u verklaarde dat de bevolking in uw dorp bang was voor de taliban (CGVS pag. 10), u als enige toch besloot om dat gebeuren meteen te gaan melden. U verklaarde namelijk vrijwel meteen naar de controlepost te zijn gegaan om dit te gaan melden, zonder hier schijnbaar lang over na te denken of de feiten vooraf met iemand te bespreken (CGVS pag. 18). Wanneer u gevraagd werd wat u deed besluiten om naar de checkpoint te gaan, zei u "Niets bijzonder. Ik werd zelf gewoon gek van dat te doen" (CGVS pag. 24). Uw houding hierin is niet in overeenstemming met het gevaar dat u loopt als getuige. Het is niet onredelijk om te verwachten dat u het besef had dat het doorgeven van eender welke informatie over de taliban ernstige risico's met zich kon meebrengen. Nergens

uit uw verklaringen blijkt dat dit besef bij u aanwezig was. Nochtans verklaarde u dus wel dat iedereen bang was van de taliban (CGVS pag. 10). Ook opmerkelijk is dat u eerst verklaarde nooit andere incidenten te hebben zien plaatsvinden op die weg en zelf nooit iets anders van incident meemaakte in Banda (CGVS pag. 8), maar vervolgens wel zegt dat de taliban daar meestal kwamen omdat ze overheidsvoertuigen probeerden op te blazen. Wanneer ze info hadden over mogelijke konvoien kwamen ze op voorhand om onder de bruggen explosieven te plaatsen om ze op te blazen vertelde u (CGVS pag. 11). Ook hier weer tonen uw verklaringen duidelijke tegenstellingen die opnieuw de algemene geloofwaardigheid van dit incident nog meer teniet doen. Uw verklaring dat de politie bij aankomst aan de velden meteen zou beginnen schieten roept verder ook vragen op. Dat er een openlijk vuurgevecht uitbreekt op een plaats waar verschillende kinderen aan het spelen zijn is weinig aannemelijk. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tot slot zijn ook uw verklaringen over hoe de taliban te weten zou zijn gekomen dat u de overheidsdiensten op de hoogte bracht zeer vaag en oppervlakkig. U verklaarde eerst geen idee te hebben of de taliban u gezien hadden (CGVS pag. 8). Later antwoordde u op de vraag of de taliban u zagen "Nee" (CGVS pag. 24) om later opnieuw te zeggen "Ik weet zelf niet of de taliban mij op dat moment herkend hadden of niet" (CGVS pag. 25). U zou er enkel over verteld hebben tegen uw vader toen u naar huis ging (CGVS pag. 25). Uw paternale oom Z.S. was zelf lid van de taliban (CGVS pag. 12). Hij woont bovendien in uw dorp (CGVS pag. 15) en meer specifiek bij u en uw familie in huis (CGVS pag. 25). Dit is opmerkelijk gezien uw vader en uw Z.S., zijn broer, geen goede relatie hadden omwille van een aantal gronden (CGVS pag. 25). Toen u thuiskwam van het incident was enkel uw vader thuis (CGVS pag. 25). Toch zou uw paternale oom hierachter zijn gekomen omdat u het thuis vertelde (CGVS pag. 25). Vervolgens zei u dat u denkt dat hij het misschien van kinderen zou hebben gehoord die ook bij die velden waren, maar echt zekerheid heeft u daar niet over (CGVS pag. 26). Dat er bovendien meerdere personen aanwezig waren toen de taliban de bom aan het plaatsen waren, maakt dat meerdere mensen hen verklikt zouden kunnen hebben (CGVS pag. 24). Bovendien doet het feit dat u onder hetzelfde dak woonde met een oom waarvan u weet dat die banden heeft met de taliban nog meer vragen rijzen over uw beweegredenen om een checkpoint van de overheid in te lichten over activiteiten van de taliban in uw dorp. Uw oom heeft blijkbaar ook nooit iets gedaan tegen u of uw familie. Ook uw verklaringen over de gebeurtenissen na uw vertrek kunnen niet overtuigen. Na uw vertrek zouden de taliban zijn komen vragen naar u, wat toch ook opmerkelijk is gezien uw oom met banden bij de taliban in hetzelfde huis woonde als uw familie (CGVS pag. 26). Uw ouders, één zus en twee van uw broers wonen zonder verdere problemen in Pamilo en stellen het goed (CGVS pag. 14). Opmerkelijk genoeg maakte u op de DVZ melding van een dreigbrief die werd gestuurd naar uw huis na uw vertrek (zie vragenlijst, vraag 5) maar maakte u hier geen enkele melding van op het CGVS. Nochtans werd er u gevraagd wat er na uw vertrek nog gebeurde (CGVS pag. 26). Omwille van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw problemen in Afghanistan. Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Betreffende het misbruik dat uervaarde onderweg van Afghanistan naar België in Turkije en Roemenië wil het CGVS begrip opbrengen voor de bijzonder moeilijke reisweg die u heeft afgelegd (CGVS pag. 18-20). Het is echter de taak van het Commissariaat-generaal om uw nood aan bescherming te beoordelen ten opzichte van uw land van herkomst, met name Afghanistan. Er moet evenwel opgemerkt worden dat u geen gegronde terugkeervrees inriep die verband houdt met seksueel geweld waarvan u onderweg slachtoffer werd. Daarnaast is niemand in Afghanistan op de hoogte van het seksueel geweld waarmee u op uw reisweg geconfronteerd werd (CGVS pag. 19, 20), hoewel u dit later tegenspreekt en verklaart dat uw twee broers op de hoogte zijn (CGVS pag. 21).

Bij een terugkeer naar Afghanistan zouden uw broers u hier veel vragen over stellen zo stelt u (CGVS pag. 21). Zij en uw vader, mocht die op de hoogte zijn van deze feiten, zouden wraak willen nemen op de familie van de daders waardoor een bloedvete zou kunnen ontstaan en daardoor zou u misschien zelf opnieuw problemen ondervinden (CGVS pag. 21). Dit is echter louter hypothetisch. Uit deze verklaring blijkt bovendien dat u bij een terugkeer terug kan vallen op de steun van uw familie. Hoewel u verklaart het soms moeilijk te hebben (CGVS pag. 20) laat u na enig medisch en/of psychologisch attest neer te leggen.

Tenslotte getuigt het feit dat u vervolgens verschillende Europese landen zoals Duitsland en Frankrijk doorkruiste zonder er bescherming aan te vragen van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij zo snel mogelijk na aankomst in Europa een asielaanvraag indient én dat hij de beslissing ervan afwacht. Dat u naliét dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uwen hoofde en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Uw taskara is een loutere aanwijzing van uw identiteit, die hier niet ter discussie staat. Hetzelfde geldt voor de taskara's waarvan u stelt dat die van uw familieleden zijn. Deze taskara's kunnen hoogstens hun identiteit aantonen en voegen verder niets toe aan uw motieven voor internationale bescherming. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De foto's van de PoR cards van enkele van uw familieleden kunnen slechts aantonen dat uw familie geregistreerd was in Pakistan. Door de afgeknipte hoek kan er afgeleid worden dat uw familie teruggekeerd is naar Afghanistan. Deze voegen verder niks toe aan uw aangehaalde asielmotieven. Bovendien blijkt eveneens uit de beschikbare informatie (zie administratief dossier) dat er ook veel fraude is geweest bij de uitreiking en verlenging van deze kaarten.

De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud betreffen geen eigenlijke opmerkingen. U verstuurde slechts scans van de oorspronkelijke notities zonder enige aanduiding of opmerking.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query

Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiïeten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern

ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden

aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegenwoordigd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatrieerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot twaalf of dertienjarige leeftijd in Peshawar, Pakistan woonde met uw familie (CGVS pag. 5), er tot het derde of vierde jaar in het Pashtou naar school ging (CGVS pag. 16) en vervolgens tot zeventien, achttien of negentienjarige leeftijd in Afghanistan heeft verbleven (CGVS pag. 9), waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde niets speciaal deed. Uit uw verklaringen blijkt wel dat u naar buiten ging af en toe en zorgde voor de twee schapen van uw vader (CGVS pag. 17), alsook vrienden had (CGVS pag. 17). U heeft daarnaast ook nog bijna dagelijks contact met uw familie in Afghanistan (CGVS pag. 14). Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van twee jaar en een half België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Het CGVS wijst erop dat u zichzelf omschrijft als een soennitisch moslim (CGVS pag. 9). Hoewel u verklaarde zich in België niet echt te hebben gehouden aan het regelmatig bidden, bracht u weleens een bezoek aan twee moskeeën in Brussel (CGVS pag. 10). Verder blijkt dat u nog steeds het Pashtou beheerst. Dient er bovendien op gewezen te worden dat u op uw sociale media meestal in het Pashtou communiceert en dat uw netwerk grotendeels bestaat uit andere Afghaanse personen.

Daarnaast vertoont u op verschillende foto's en in video's kenmerken die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Zo poseert u samen met andere Afghanen in traditionele kledij, deelt u een foto van u gewapend, maakt u handgebaren zoals het opsteken van de wijsvinger of het maken van een vuist en gebruikt u emoji's die binnen deze subcultuur gangbaar zijn. U deelt ook een filmpje waarvan de auteur een belangrijke figuur is verbonden met die bendecultuur. Het lijkt er bovendien op dat u op een foto staat samen met die auteur. De personen waarmee u interageert op uw sociale mediaprofielen, alsook personen uit uw breder onlinenetwerk vertonen veelal dezelfde kenmerken. Met enkele van deze personen blijkt u ook regelmatig in het echte leven contact te hebben (zie NMU2023-185 Check médias sociaux pour le dossier 21/17999).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus België- Afghaanse bendes en sociale media van 11 september 2023), blijkt dat er in België diverse Afghaanse criminele bendes actief zijn, dewelke betrokken zijn bij mensensmokkel, drugshandel en seksueel misbruik. Deze bendes gebruiken verschillende socialemediakanalen om het bendeleven en betrokkenheid bij bendes te verheerlijken, te tonen hoeveel macht een bende heeft en (meer) bekendheid te verwerven door dreigingen te uiten of beelden te delen van deelname aan criminele feiten. Daarnaast delen bendes ook online informatie met elkaar of zetten zij sociale media in bij het plegen van criminele feiten. Sociale media worden niet enkel gebruikt om te communiceren, maar ook om zich te profileren. Naast het vermelden van specifieke cijfers en termen in hun profielnamen en bij video's, vertonen personen die zichzelf associëren met een groep of bende een aantal gemeenschappelijke kenmerken. Deze kenmerken hebben onder meer betrekking op de vormgeving van de profielen, het gedrag en de inhoud die de verzoekers en hun netwerk delen op socialemediaprofielen. Opvallend hierbij zijn de verwijzingen naar Afghanistan en de Afghaanse cultuur, dit in de vorm van het

dragen van traditionele kledij, het voorkomen van Afghaanse gewoontes en gedragingen en het verwijzen naar de Afghaanse veiligheidsdiensten en locaties in Afghanistan. De subcultuur van de bendeleden lijkt op die manier sterk verweven te zijn met de cultuur van hun herkomstland.

Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat lidmaatschap van een Afghaanse bende verschillende vormen kan aannemen, gaande van sympathieën voor of verheerlijking van deze bendes tot een leidinggevende rol in deze bendes. Verschillende leden van Afghaanse bendes verwijzen naar een specifieke bende en/of hun rol daarbinnen in hun gebruikersnaam, profielnaam of in het bijschrift op hun onlineprofiel op TikTok (en soms ook op Instagram of Facebook). Personen met een vooraanstaande rol in een Afghaanse bende vallen in bepaalde situaties ook op door hun gebruikersnaam die hun leidinggevende positie bevestigt. Ook de manier waarop bepaalde figuren in beeld worden gebracht, al dan niet in combinatie met het gebruik van symbolen, kan duidelijkheid scheppen over iemands positie in een Afghaanse bende. Leaders worden regelmatig in beeld gebracht in typerende fotocollages op de TikTok-profielen van andere bendeleden. Daarnaast zijn er ook personen die omwille van hun interacties en netwerk in verband kunnen worden gebracht met Afghaanse bendes, maar vermoedelijk geen deel uitmaken van een specifieke groep. Zij reageren op berichten van bendeleden of delen beeldmateriaal waarin zij, net zoals vooraanstaande figuren, zichtbare kenmerken tonen die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Het kan gaan over beelden in militaire of traditionele Afghaanse kledij, beelden van gevechtsbewegingen of beelden met emoji's die macht of geweld uitstralen. Hun netwerk is in de meeste gevallen echter kleiner, ze poseren veelal alleen of op afgelegen plaatsen en komen niet voor in bovengenoemde collages.

Het gegeven dat er op uw sociale media verschillende foto's en video's zijn terug te vinden waarin u kenmerken vertoont die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes, volstaat dan ook niet om te besluiten dat u lid bent van een Afghaanse criminele bende. Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat de Afghaanse bendes sterk verweven zijn met de traditionele Afghaanse cultuur. Uw activiteiten op sociale media bevestigen dan ook dat er niet kan worden aangenomen dat u, na een verblijf van bijna twee en een half jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen waarin u bent opgegroeid en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, integendeel.

Bovendien dient nog opgemerkt te worden dat u niet aantoont dat u bij terugkeer naar Afghanistan niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan. U verklaarde immers dat uw familie in Pamilo in de provincie Nangarhar verblijft en dat ze het goed stellen (CGVS pag. 13 en 14). U heeft nog dagelijks contact met hen (CGVS pag. 14). Aldus heet u een netwerk dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Er liggen verder geen indicaties voor dat de taliban enige kennis zouden hebben van uw activiteiten hier in België, en dan meer in het bijzonder dat u actief bent op sociale media. Uit de landeninformatie blijkt overigens niet dat het hebben van profielen op sociale media zonder meer een risico op vervolging met zich meebrengt. Hoewel internationale media berichten dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media, betroffen deze echter kritische berichten ten aanzien van de taliban. U maakt geenszins aannemelijk dat uit accounts op sociale media afgeleid kan worden dat u zich kritisch uit ten aanzien van de taliban waardoor u dreigt geviséerd te worden. Hoe dan ook toont u niet aan dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van uw sociale media te wissen of uw accounts volledig te verwijderen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.4. Op 24 juni 2024 werd verzoeker ambtshalve geschrapt uit de wettelijke registers daar er een vermoeden was dat hij zich niet langer op het Belgische grondgebied bevond. Op 3 juni 2025 werd verzoekers aanwezigheid op het Belgische grondgebied echter bevestigd door de Raad (RvV 3 juni 2025, nr. 327 573).

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48 tot en met 48/7 alsook 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt als volgt:

“4.1.1. Betreffende de inconsistenties in zijn verklaringen met betrekking tot zijn verblijf in Pakistan

De inconsistenties in de verklaringen van de verzoeker zijn te wijten aan zijn geheugen- en geestelijke gezondheidsproblemen. De verzoeker heeft aangegeven dat hij lijdt aan gezondheidsproblemen en herhaaldelijk om medicatie heeft gevraagd om deze te behandelen. Echter, ondanks deze duidelijke medische behoeften, heeft hij geen toegang gehad tot regelmatige psychologische begeleiding, wat naar zijn zeggen zijn vermogen om zich nauwkeurig gebeurtenissen uit het verleden te herinneren heeft beïnvloed.

Daarnaast maakt de instabiele woonsituatie van de verzoeker de zaken nog ingewikkelder. Momenteel woont de verzoeker met een kennis van zijn moeder in instabiele omstandigheden. De precaire levensomstandigheden hebben ook invloed gehad op de geestelijke gezondheid en emotioneel welzijn van de verzoeker, wat kan leiden tot verwarring of vergeetachtigheid in zijn verklaringen.

4.1.2. Wat betreft de vermeende tegenstrijdigheden van de verzoeker over zijn activiteiten

De tegenstrijdigheid in de verklaringen van de verzoeker over zijn kennis van de Talibans en hun activiteiten in zijn dorp kan worden verklaard door de complexe en traumatische omstandigheden waarmee hij werd geconfronteerd. Toen hij werd geconfronteerd met de bom in zijn dorp, zocht de verzoeker onmiddellijk onderdak bij zijn neef Ismael, net als veel andere leden van de gemeenschap die op de hoogte waren van de gebeurtenissen. Het was een moment van grote verwarring en angst, en in dergelijke situaties kunnen details vaag en onderhevig aan interpretatie zijn.

Wat betreft de vraag waarom zijn oom van vaderskant, die banden heeft met de Talibans, geen maatregelen heeft genomen tegen hem of zijn familie na zijn melding aan de autoriteiten, heeft de verzoeker uitgelegd dat

zijn oom niet direct geassocieerd was met de Taliban. Maar dat zijn oom heeft geprofiteerd van de eigendommen van de familie na het vertrek van de verzoeker, wat zou kunnen hebben bijgedragen aan zijn neutraliteit in deze situatie. Dit zou kunnen verklaren waarom zij geen represailles van zijn kant hebben ondervonden.

Wat betreft het feit dat de verzoeker de dreigbrief die naar zijn huis werd gestuurd na zijn vertrek uit Afghanistan, niet heeft vermeld bij DVZ, wordt dit momenteel onderzocht. De verzoeker benadrukt dat de ongunstige omstandigheden tijdens zijn interview bij OE, gekenmerkt door lawaai, haast en het ontbreken van de mogelijkheid om zijn verklaringen te herlezen, evenals de druk die hij voelde om de feiten beknopt samen te vatten.

Bovendien had de verzoeker op dit moment in de procedure nog nooit een advocaat ontmoet, en hij zag geen noodzaak om te eisen dat zijn verklaringen herlezen werden, om alert te zijn op wat er in zijn vragenlijst werd geschreven, en om alle relevante aspecten van zijn aanvraag beknopt te presenteren.

Ondanks deze nalatigheid handhaaft de verzoeker de waarheid van zijn verklaringen aan CGVS en beweert hij dat dit niet de geloofwaardigheid van zijn verhaal in twijfel moet trekken.

In essentie worden de tegenstrijdigheden in de verklaringen van de verzoeker toegeschreven aan de complexiteit van de beleefde gebeurtenissen en aan de moeilijkheid om zich precies details te herinneren in situaties van intense stress. We hopen dat dit de redenen achter deze schijnbare inconsistenties verduidelijkt en de bereidheid van de verzoeker om volledig samen te werken met de autoriteiten in deze zaak aantoonbaar maakt.

4.1.3. Wat betreft de seksuele geweldservaringen die de verzoeker heeft meegemaakt

Wat betreft het geweld dat de verzoeker heeft meegemaakt - Tijdens zijn verklaring bij CGVS verklaarde de verzoeker dat niemand in Afghanistan op de hoogte was van het seksuele geweld dat hij had ondergaan, terwijl hij later beweerde dat zijn broers op de hoogte waren van deze gebeurtenissen. Deze schijnbare tegenstrijdigheid kan worden verklaard door de uiterst delicate en gevaarlijke omstandigheden waarmee de verzoeker werd geconfronteerd.

De verzoeker legde uit dat hij met zijn broer was tot in Turkije en dat hij op dat moment een sigaret had gerookt. Hij heeft hier niet met zijn broer over gesproken, omdat hij vreesde zijn eigen leven in gevaar te brengen. Echter, na enige overdenking realiseerde hij zich dat het verlaten van zijn broer zijn enige optie was om te ontsnappen aan het geweld en de dreiging die op hem rustten. Hij nam toen de beslissing om alle contact met zijn familie te verbreken en zijn telefoon uit te schakelen tot aan zijn aankomst in België.

De verzoeker maakte ook melding van twee groepen, Tezab en Lamba, die geweld uitoefenen, kinderen ontvoeren en mensen van hun bezittingen beroven in Afghanistan. Hij uitte zijn angst dat zelfs als hij deze misdaden zou melden aan de politie, hij niet geloofd zou worden en het risico zou lopen op represailles van deze gewelddadige groepen.

Daarnaast legde de verzoeker uit dat hij met niemand over dit geweld had gesproken, omdat hij zich schaamde en vreesde dat zijn familie problemen zou krijgen als deze informatie naar buiten zou komen. Hij benadrukte dat de leider van een van deze groepen momenteel in de gevangenis zit, maar dat hij nog steeds bezorgd is over de veiligheid van zijn familie en zijn best doet om hen te beschermen.

Het is ook belangrijk om rekening te houden met de culturele en religieuze dimensie van de schaamte die de verzoeker als moslim voelt. Taboes rond seksueel geweld kunnen bijzonder sterk zijn in bepaalde gemeenschappen, wat kan verklaren waarom de verzoeker zijn ervaring niet onmiddellijk heeft gedeeld.

Samengevat kunnen de tegenstrijdigheden in de verklaringen van de verzoeker worden verklaard door de reële gevaren en beperkingen waarmee hij in Afghanistan werd geconfronteerd, evenals door de sociale en culturele druk die hem ervan weerhielden om zijn ervaring onmiddellijk te delen.

Deze verklaringen benadrukken de geloofwaardigheid van zijn verhaal en het belang om rekening te houden met de unieke omstandigheden waarin hij zich bevindt.

4.1.4. Aangaande de bewijskracht van de documenten ingediend

De verwerende partij is van mening dat de ingediende stukken onvoldoende zijn aangezien blijkt dat alle documenten in Afghanistan illegaal kunnen worden verkregen.

Immers moet worden opgemerkt dat het CGVS de gewoonte heeft alle documenten uit Afghanistan te weigeren, met als argument dat er vanwege de corruptie en de handel in valse documenten in Afghanistan geen waarde aan kan worden gehecht.

Althans hoort de verwerende partij die geen middelen aanvoert om het document niet te weerhouden, deze stukken als begin van bewijs aan te nemen :

« 8.1. La question qui se pose est, en réalité, celle de la force probante qui peut être attachée à certains des documents produits par la partie requérante, dès lors que leur vérification ne paraît pas possible et qu'il n'est pas contesté entre les parties que de tels documents s'obtiennent aisément par la corruption. Le Conseil estime que le constat qu'il existe en Afghanistan un degré élevé de corruption et un commerce de documents de complaisance, dès lors qu'il repose sur une documentation dont la fiabilité n'est pas contestée, justifie qu'il soit fait preuve de circonspection dans la prise en compte des documents provenant de ce pays, même s'il ne peut être conclu de manière automatique à leur caractère frauduleux » 1 .

« 11.2.1. Si le Conseil rejoint la partie défenderesse en ce qu'elle souligne, au regard des informations objectives, que « pratiquement toutes les sources évoquent un niveau de corruption très élevé en Afghanistan. Il ressort des informations disponibles que presque tous les documents peuvent être contrefaits et le sont effectivement. Par ailleurs, tous les documents sont frauduleusement confectionnés. Ce constat prévaut tant pour les documents délivrés par les autorités que pour les documents émanant d'autres personnes et institutions que l'Etat. », et qu'il convient donc de les analyser avec prudence, il estime toutefois qu'elle semble faire prévaloir la subjectivité de l'examineur sur la prise en compte des éléments de preuve objectifs, sans procéder à aucun examen de ces pièces. Un tel procédé va à l'encontre de l'obligation générale faite à toute autorité de procéder à un examen minutieux des éléments du dossier afin de pouvoir statuer en connaissance de cause et en tenant compte de tous les éléments du dossier ainsi que de l'obligation plus spécifique découlant de l'article 4, §3, b, de la directive 2011/95/UE, de statuer en tenant compte des « informations et documents pertinents présentés par le demandeur ». Le Conseil pour sa part relève qu'aucune anomalie n'est relevée par la partie défenderesse sur la convocation. Le Conseil estime, dès lors, que ces deux documents ne sont pas valablement contestés par la partie défenderesse. En tout état de cause, ils constituent un commencement de preuve des faits de persécution invoqués par le requérant » 2 (vrije vertaling : De Raad is derhalve van oordeel dat deze twee documenten door verweerder niet rechtsgeldig worden betwist. In elk geval vormen zij prima facie bewijs van de door verzoeker aangevoerde feiten van vervolging).

6.2.8. Il découle de ce qui précède que quoique la force probante à accorder à ces copies de documents reste limitée, elle n'en est pas pour autant inexistante. Le Conseil observe que ces pièces constituent, à tout le moins, un premier indice que les requérants sont de nationalité afghane, originaires du village de « Naseri », situé dans le district de Doshi (ou Dushi), dans la province de Baghlan et ont vécu dans ce village » 3 (vrije vertaling : Uit het voorgaande volgt dat de bewijskracht van deze kopieën van documenten weliswaar beperkt is, maar niet onbestaande).

In tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert dienen documenten niet enkel ter staving van de door haar als geloofwaardig aanzien verklaringen bij te staan :

« Ensuite, il constate que la partie défenderesse écarte les lettres de menace et le témoignage d'anciens déposés par le requérant pour trois motifs distincts. Premièrement, elle se réfère à l'absence de crédibilité alléguée des propos du requérant pour les considérer comme « de faux documents ». Deuxièmement, elle explique ne pas connaître « dans quelles circonstances [ces documents] auraient pu être rédigés ». Enfin, elle relève également qu'au vu de ses informations, et à l'aune du fait « qu'il est facile d'obtenir tout types de documents de manière frauduleuse », l'authenticité de ces documents ne peut être attestée. À cet égard, le Conseil ne nie pas qu'il existe en Afghanistan un degré élevé de corruption et un commerce de documents de complaisance, dès lors qu'il repose sur une documentation dont la fiabilité n'est pas contestée, ce qui justifie qu'il soit fait preuve de circonspection dans la prise en compte des documents provenant de ce pays. Cependant, il ne saurait aucunement admettre, sur base de ces mêmes informations objectives, au caractère systématiquement frauduleux de l'ensemble des documents afghans. Également, l'absence présumée de crédibilité des propos du requérant quant à son récit d'asile, quand bien même elle serait établie, ne saurait à elle seule justifier le caractère frauduleux d'un document déposé. Par ailleurs, le Conseil n'aperçoit pas dans quelle mesure l'ignorance des circonstances de rédaction des documents contestés permet de conclure à l'absence de force probante de ces mêmes documents. Dès lors, le Conseil constate, à l'instar de la partie requérante, qu'aucune analyse individuelle et approfondie des documents n'a été réalisée par le Commissariat général. Il ressort de ce constat que ces éléments de preuve ne sont pas valablement écartés par la partie défenderesse et qu'ils constituent au contraire, au vu de leur contenu qui entrent en parfaite adéquation avec les déclarations par ailleurs consistantes du requérant, un commencement de preuve quant à la réalité des déclarations du requérant sur les menaces dont il a été victime en raison de sa profession de

policier » 4 (vrije vertaling : Bijgevolg stelt de Raad, evenals verzoeker, vast dat het Commissariaat-generaal geen individuele en grondige analyse van de documenten heeft verricht. Uit deze vaststelling volgt dat dit bewijs door verweerder niet geldig buiten beschouwing is gelaten en dat het integendeel, gelet op de inhoud ervan, die volkomen in overeenstemming is met verzoekers overigens consistente verklaringen, prima facie bewijs vormt voor de realiteit van verzoekers verklaringen over de bedreigingen waaraan hij wegens zijn werk als politieagent is blootgesteld).

Gelet op deze elementen lijkt het duidelijk dat de grieven van het CGVS ongegrond zijn en derhalve moeten worden verworpen.

De originelen van de twee dreigbrieven waren overgelegd, evenals de envelop waarin deze documenten waren overgebracht. Afgezien van de hierboven besproken algemene overwegingen en elementen betreffende de inhoud van deze brieven, wordt geen concrete kritiek geleverd op deze brieven, die nochtans essentieel zijn en centraal staan in het verhaal van verzoeker.

Het PO heeft verzoeker tijdens het persoonlijke onderhoud niet geconfronteerd met het feit dat deze documenten uitsluitend op basis van algemene informatie en zonder een concrete en individuele analyse van elk van deze documenten zouden worden afgewezen.

Ten minst moeten deze documenten worden beschouwd als een begin van bewijs.

Verweerder is derhalve zijn verplichting tot behoorlijk bestuur niet nagekomen (geen grondig en gedetailleerd onderzoek) en het besluit is onvoldoende gemotiveerd.

4.1.4.1. Aangaande de individuele situatie van verzoeker

In het licht van dit profiel kon niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid en serene was. De beoordeling van de geloofwaardigheid van de verzoeker had dus minder zwaar moeten worden aangerekend, hetgeen in casu niet het geval lijkt te zijn. In ieder geval, moet het vastgesteld worden dat verzoeker precieze verhaal heeft doorgegeven en dat de beoordeling van het CGVS te streng is. De beoordeling richt zich op de geloofwaardigheid van de problemen die hij met de Taliban heeft gekregen.

Aldus heeft het CGVS een veel te strenge en subjectieve beoordeling gemaakt, door strenge eisen te stellen zonder rekening te houden met verzoekers bijzonder kwetsbare profiel.

Dit geldt voor de verschillende verwijten van de verwerende partij."

Tevens meent verzoeker dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

Verder licht verzoeker het risico op een gepercipieerde verwestering toe aan de hand van landeninformatie en rechtspraak. In concreto verwijst verzoeker naar zijn langdurig verblijf in Europa en stelt hij dat hij nooit traditionele Afghaanse kleding draagt, geen baard heeft, en zijn haar op een moderne manier draagt. Hij heeft duidelijk een "westerse stijl". Verzoeker respecteert alle religies in België en leeft samen met mensen van verschillende nationaliteiten en geslachten. Hij is volledig geïntegreerd in de westerse cultuur, wat dus problematisch zal zijn als hij terugkeert. Hij heeft een openbaar Facebook profiel. Zo zou hij gevonden kunnen worden.

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming. Verzoeker verwijst hierbij naar de humanitaire crisis alsook de precare veiligheidssituatie.

Ter ondersteuning van zijn verzoekschrift legt verzoeker een resümé aan stukken landeninformatie neer:

1. Landinfo, "The Report – Afghanistan: Recruitment to Taliban", 29 juni 2017, beschikbaar op : <https://landinfo.no/wp-content/uploads/2018/03/Afghanistan-Recruitment-to-Taliban-29062017.pdf>.
2. EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan : Taliban Strategies – Recruitment, 10 juli 2012, beschikbaar op : <https://www.refworld.org/docid/4ffc30a82.html>.
3. EASO – Country Guidance : Afghanistan, , beschikbaar op : <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/easo-country-guidance-afghanistan-2018.pdf>.
4. Byline Times, "The Taliban Protection Racket", 10 January 2022, <https://bylinetimes.com/2022/01/10/the-taliban-protection-racket/>.
5. Human Rights Watch, "This is our opportunity to end the Taliban's use of child soldiers", 20 September 2021, <https://www.hrw.org/news/2021/09/20/our-opportunity-end-talibans-use-child-soldiers>.
6. EASO,

- "Country of Origin Information Report", September 2016, blz. 24, https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf.
7. Nansen, "Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek", oktober 2021, beschikbaar op : <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/11/NANSEN-Profile-5-21-Volgend-verzoek-Taliban-machtsovername.pdf>.
8. UNHCR, Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims, 16 december 1998, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/3ae6b3338.html> ; UNHCR, Advisory Opinion on the Interpretation of the Refugee Definition, 23 december 2004, §11 beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/4551c0374.html>.
X
9. UNHCR, Statement by Ms. Erika Feller, Director, Department of International Protection, UNHCR, SCIFA, 6 November 2002, beschikbaar op: <https://www.unhcr.org/admin/dipstatements/42bab1b52/statement-ms-erikafeller-directordepart-ment-international-protection.html>.
10. UNHCR, Statement by Ms. Erika Feller, Director, Department of International Protection, UNHCR, SCIFA, 6 November 2002, beschikbaar op: <https://www.unhcr.org/admin/dipstatements/42bab1b52/statement-ms-erikafeller-directordepart-ment-international-protection.html>.
11. UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018, beschikbaar op www.refworld.org/docid/5b8900109.html, 46-47
12. EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, beschikbaar op <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1312176/download>, 3-4
13. EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, beschikbaar op <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1312176/download>, 3-4.
14. Danish Refugee Council, "Tilbagevenden til Afghanistan", oktober 2017, beschikbaar op <https://flygtning.dk/media/3886281/tilbagevenden-til-afghanistan-2017.pdf>, 16 en Save the Children, "From Europe to Afghanistan: experiences of child returnees", 2018, beschikbaar op https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/SC-From_Europe_to_Afghanistan-screen_%201610.pdf, 34.
15. EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, beschikbaar op <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1312176/download>, 12-13.
16. Stahlmann, F., Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen, 2019, beschikbaar op: https://www.asyl.net/fileadmin/user_upload/beitraege_asylmagazin/Beitraege_AM_2019/AM19-8-9-beitrag_stahlmann.pdf, p. 279
17. Refugee Support Network, "After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan", april 2016, https://hubble-liveassets.s3.amazonaws.com/rsn/attachment/file/8/After_return_April_2016.pdf, 28-29
18. Asylos, "Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul", augustus 2017, https://www.ecoi.net/en/file/local/1405844/1226_1503654307_afg2017-05-afghanistan-situation-of-young-malewesternised-returnees-to-kabul-1.pdf, 33-34.
19. N. MAJIDI, "Young Afghans Returning From Europe Face Isolation and Fear Back Home", 16 november 2016, <https://deeply.thenewhumanitarian.org/refugees/community/2016/11/16/young-afghans-returnin-g-from-europeface-isolation-and-fear-back-home>.
20. F. STAHLMANN, "Gutachten Afghanistan, Geschäftszeichen: 7 K 1757/16.WI.A", 28 maart 2018, https://www.ecoi.net/en/file/local/1431611/90_1527075858_gutachten-afghanistan-stahlmann-28-03-2018.pdf, 321-324.
21. UN Security Council, "Seventh report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2255 (2015) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace, stability and security of Afghanistan", 5 oktober 2016, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/2016/842, 9.
22. F. STAHLMANN, "Gutachten Afghanistan, Geschäftszeichen: 7 K 1757/16.WI.A", 28 maart 2018, https://www.ecoi.net/en/file/local/1431611/90_1527075858_gutachten-afghanistan-stahlmann-28-03-2018.pdf, 322.
23. C. GLADWELL, "No longer a child: from the UK to Afghanistan", Forced Migration Review 2013, (62) 63.
24. nfoMigrants, beschikbaar op: https://www.infomigrants.net/fr/post/34717/un-porteparole-taliban-affirme-queles-afghans-expulses-deurope-seront-traduits-enjustice?fbclid=IwAR2iLgCQMnlaBQw_23NBPRh_f2gLtAKxMXUTPVN7xTo51oU2YdtKWrTL_Dk&ref=fb.
25. UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018, www.refworld.org/docid/5b8900109.html, 46-47.
26. Asylos, "Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul", augustus 2017, https://www.ecoi.net/en/file/local/1405844/1226_1503654307_afg2017-05-afghanistan-situation-of-young-malewesternised-returnees-to-kabul-1.pdf, 37-38 en 41.

27. Mixed Migration Centre, "Distant Dreams: Understanding the aspirations of Afghan returnees", januari 2019, http://www.mixedmigration.org/wp-content/uploads/2019/02/061_Distant_Dreams.pdf, 42
28. EASO Country of Origin Information Report, "Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms", December 2017, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5a38ce314.html>, p. 101-104.
29. F. STAHLMANN, "Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen", Asylmagazin 2019, (276) 280.
30. F. STAHLMANN, "Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen", Asylmagazin 2019, (276) 280.
31. C. DAUVERGNE, "Toward a New Framework for Understanding Political Opinion", Michigan Journal of International Law, 2016, 254.
32. UNHCR GUIDELINES, "Religion Based Refugee Claims under Article 1 A (2) of the 1951 Convention", 28 april 2004, beschikbaar op <https://www.unhcr.org/publications/legal/40d8427a4/guidelines-international-protection-6-religion-based-refugee-claims-under.html>, p. 21-23.
33. UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan, 30 augustus 2019, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>
34. UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan, 30 augustus 2019, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>.
35. F. STAHLMANN, "Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen", Asylmagazin 2019, (276) 279.
36. EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1312176/download>, 12-13.
37. Save the Children, "From Europe to Afghanistan: experiences of child returnees", 2018, https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/SC-From_Europe_to_Afghanistan-screen_%201610.pdf, 34
38. B. ROGGIO, "Taliban denounces 'deviant beliefs,' including 'satanic western and disbelieving ideologies'", 10 juni 2020, <https://www.longwarjournal.org/archives/2020/06/taliban-denounces-deviant-beliefs-including-satanic-western-and-disbelieving-ideologies.php>.
39. Asylos, Afghanistan COI Repository, 1-29 september 2021, 23 september 2021, beschikbaar op: <https://www.asylos.eu/Handlers/Download.ashx?IDMF=6c913def-dcf2-4255-975f-442155ca1249>, p. 29.
40. Asylos, "Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul", augustus 2017, https://www.ecoi.net/en/file/local/1405844/1226_1503654307_afg2017-05-afghanistan-situation-of-young-malewesternised-returnees-to-kabul-1.pdf, 39.
41. F. STAHLMANN, "Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen", Asylmagazin 2019, (276) 279.
42. L. SCHUSTER en N. MAJIDI, "What happens post-deportation? The experience of deported Afghans", Migration Studies 2013, (1) 11.
43. L. SCHUSTER en N. MAJIDI, "Deportation Stigma and Re-migration", Journal of Ethnic and Migration Studies 2015, (635) 635- 636. 635-652.
44. Refugee Support Network, "After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan", april 2016, https://hubble-liveassets.s3.amazonaws.com/rsn/attachment/file/8/After_return_April_2016.pdf, 22.
45. NANSEN, "Nood aan bescherming voor Afgaanse verwesterde vrouw", 2020, <https://nansen-refugee.be/wpcontent/uploads/2020/05/NANSEN-Profiel-2-20-Nood-aan-internationale-bescherming-van-Afgaanseverwesterde-vrouw.pdf>, 10.
46. E. BOWERMAN, "Risks Encountered after Forced Removal: The Return Experiences of Young Afghans", Forced Migration Review, 2017, (78) 79.
47. EASO Country of Origin Information Report, "Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms", December 2017, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5a38ce314.html>, p. 106.
48. EASO Country of Origin Information Report, "Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms", December 2017, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5a38ce314.html>, p. 97.
49. N. MAJIDI en L. HART, "Return and reintegration to Afghanistan: Policy implications", Migration Policy Practice 2016, (36) 39.
50. Refugee Law Initiative, "The fall of Kabul: International Protection in the context of the Armed Conflict and Violence in Afghanistan", beschikbaar op <https://rli.blogs.sas.ac.uk/2021/09/01/the-fall-of-kabul-international-protection-in-the-context-of-the-armed-conflict-and-violence-in-afghanistan/>.
51. EASO, "Country Guidance Afghanistan: common analysis and guidance note", December 2020, beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2020_0.pdf, p. 81.
52. EASO, Country of Origin Information Report, January 2022, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, pp. 56-57.

- 53.EUAA, "Afghanistan – Security Situation Country of Origin Information Report", August 2022, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf ;
- 54.RSF, "Afghanistan has lost almost 60% of its journalists since the fall of Kabul", <https://rsf.org/en/afghanistan-has-lost-almost-60-its-journalists-fall-kabul>.
- 55.Gandhara, "Taliban Atrocities Reported In Crackdown On Rebel Hazara Commander", 01.07.2022, <https://gandhara.rferl.org/a/afghanistan-taliban-crackdown-atrocities-mujahid/31923580.html>.
- 56.Human Rights Council, "Situation of human rights in Afghanistan - Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights", 04.03.2022.
- 57.EUAA, "Afghanistan - Security situation - August 2022", blz. 17, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf
- 58.European Parliament, "Answer given by High Representative/Vice-President Borrell on behalf of the European Commission, 05.01.2022", https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/E-9-2021-004576-ASW_EN.html.
- 59.Nansen, F. Vogelaar, Nansen Note 2 – 22 "Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europese Asielagentschap in Afhaanse dossiers", 23 juni 2022, p. 3, <https://nansen-refugee.be/2022/06/23/asile-afghanistan-le-poids-des-sources-guidelines-du-unhcr-et-directives-de-leuaaa/>.
- 60.EUAA, "Afghanistan - Security situation - August 2022", blz. 153, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf
- 61.M. Lys, « Le Conseil du contentieux des étrangers confirme le changement d'approche du C.G.R.A. en refusant aux demandeurs d'asile originaires de Bagdad le bénéfice de la protection subsidiaire », Newsletter EDEM, Février 2016.
- 62.La Libre, « Les Afghans aussi méritent notre aide », 23 maart 2022, <https://www.lalibre.be/debats/opinions/2022/03/23/les-afghans-aussi-meritent-notre-aide-M3JOY6JWYBDUJFB4ZSXWNU2VMI/>.
- 63.VRT news, "VN trekt aan alarmbel over Afghanistan: "Humanitaire toestand gaat dramatisch achteruit" ", 31 maart 2022, beschikbaar op <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2022/03/31/vn-trekt-aan-alarmbel-over-afghanistan/>.
- 64.The Constitutional Foundation, "The Marshall Plan for Rebuilding Western Europe", 2000, p. 2, https://www.crf-usa.org/images/pdf/gates/Marshall_Plan.pdf.
- 65.EASO, « Afghanistan Country focus - Country of Origin Information Report », januari 2022, <https://euaa.europa.eu/coi-publications>, p. 66.
- 66.La Libre, « Afghanistan: les talibans estiment "se rapprocher" d'une reconnaissance internationale », 3 februari 2022, <https://www.lalibre.be/international/asie/2022/02/03/afghanistan-les-talibans-estiment-se-rapprocher-dune-reconnaissance-internationale-5IROTHVWHZAFCPQIXICY2CIQ/>,
- 67.La Libre, « L'Afghanistan, un nouvel enfer sur terre ? Ce n'est pas une fatalité », 17 februari 2022 <https://www.lalibre.be/debats/opinions/2022/02/17/lafghanistan-un-nouvel-enfer-sur-terre-ce-nest-pas-une-fatalite-GOLERCWAH5E47N27HG6W6CXDNFY/>,
- 68.UNHCR, « Le Haut Commissaire des Nations Unies pour les réfugiés lance un appel à la communauté internationale pour répondre aux besoins de l'Afghanistan », 17 maart 2022, <https://www.unhcr.org/fr/news/press/2022/3/623331a9a/haut-commissaire-nations-unies-refugies-lance-appel-communaute-internationale.html>.
- 69.UK Home Office, « Country Policy and Information Note – Afghanistan: Fear of the Taliban», februari 2022, pp. 7-8, https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1054280/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf.
- 70.RTBF, "Afghanistan : à Kaboul, les talibans effacent les signes de l'ancien régime ", 9 februari 2022, <https://www.rtbf.be/article/afghanistan-a-kaboul-les-talibans-effacent-les-signes-de-lancien-regime-10931196>.
- 71.UNHCR, « Le Haut Commissaire des Nations Unies pour les réfugiés lance un appel à la communauté internationale pour répondre aux besoins de l'Afghanistan », <https://www.unhcr.org/fr/news/press/2022/3/623331a9a/haut-commissaire-nations-unies-refugies-lance-appel-communaute-internationale.html>.
- 72.United Nations News, « Afghanistan : les Talibans tentent d'effacer les femmes de la vie publique, dénoncent des experts de l'ONU », 17 januari 2022, beschikbaar op <https://news.un.org/fr/story/2022/01/1112372>.
- 73.France TV info, « Afghanistan : ces métiers menacés par le retour des talibans au pouvoir », 16 augustus 2021, https://www.francetvinfo.fr/monde/moyen-orient/afghanistan-ces-metiers-menaces-par-le-retour-des-talibans-au-pouvoir_4739139.html.
- 74.Nansen, F. Vogelaar, Nansen Note 2 – 22 "Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europese Asielagentschap in Afhaanse dossiers", 23 juni 2022, p. 24,

3.1.2. Op 30 april 2024 legt verzoeker een aanvullende nota neer met daarin zijn attest van immatriculatie, een arbeidsovereenkomst, een tewerkstellingsfiche, een attest van een school in Peshawar, een kopie van een UNCHR-formulier "*Voluntary repatriation*", een kopie van de achterkant van een POR-kaart en kopie van een document met een foto daarop.

3.1.3. In een aanvullende nota van 29 september 2025 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan Security Situation*" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023;
- het EUAA-rapport "*Country Guidance: Afghanistan*" van mei 2024;
- het EUAA-rapport "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van augustus 2022; - het EASO-rapport "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van juni 2023;
- de COI Focus "*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghansen sinds de machtsovername door de Taliban*" van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport "*COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 2 februari 2024;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan – Country Focus*" van november 2024;
- SEM, "*Focus Afghanistan – Return from abroad*" van februari 2025.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vrees daar verzoeker inconsistente verklaringen aflegde over zijn verblijf in Pakistan (i), zijn verklaringen over zijn problematiek met de taliban niet overtuigen (ii) en verzoeker geen verzoek om internationale bescherming indiende in één van de Europese landen waardoor hij reisde vooraleer in België aan te komen (iii). Tevens kan er geen gegronde vrees in hoofde van verzoeker worden vastgesteld ten gevolge van het vermeende seksuele geweld dat hij heeft ervaren in Turkije en Roemenië (iv).

Verzoeker kan aan deze terechte vaststellingen geen afbreuk doen door het aanbrengen van vergoelijkungen.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde omtrent zijn verblijf in Pakistan:

"Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan inconsistent zijn. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u geboren te zijn in Afghanistan maar met uw volledige familie naar Pakistan te zijn verhuisd toen u 40 dagen oud was (CGVS pag. 5, 6). U zou daar vervolgens tot uw twaalf of dertien jaar gewoond hebben (CGVS pag. 5). Omwille van problemen in Pakistan keerde uw familie terug naar Afghanistan (CGVS pag. 5). Opmerkelijk is dat u bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op geen enkel moment een verblijf in Pakistan aanhaalde. Eens terug in Afghanistan woonden jullie in Banda, Nangarhar, het geboortedorp van uw vader (CGVS pag. 6). U verklaarde daar in totaal zes à zeven maanden of een jaar te hebben gewoond (CGVS pag. 7). Gevraagd of u zeker bent dat het maximum een jaar was dat u in Banda woonde, antwoordde u dat u niet zeker bent omdat u ongeschoold bent maar dat dit bij benadering is (CGVS pag. 7). U verklaarde tot twee maal toe nooit ergens anders te hebben gewoond in Afghanistan (CGVS pag. 7). Wanneer u gevraagd werd wanneer u Afghanistan juist verlaten had verklaarde u niet te weten wanneer dat exact was (CGVS pag. 9). Eerder had u nochtans gezegd dat het in het jaar 2019 was (CGVS pag. 7). U verklaarde vervolgens bij vertrek zeventien, achttien of negentien jaar oud te zijn

geweest (CGVS pag. 9). Tussen het moment dat u terugkeerde naar Afghanistan vanuit Pakistan en uw vertrek uit Afghanistan richting België, toen u dus zeker zeventien jaar oud was (CGVS pag. 9), moeten volgens uw verklaringen aldus minstens vier jaar zitten. Daarnaast blijkt uit uw taskara, aangemaakt bij uw terugkeer in Afghanistan (CGVS pag. 4), dat u op het moment van opmaak in het jaar 1395 (omgezet 20 maart 2016- 20 maart 2017) 13 jaar oud was (CGVS pag. 7). Dat u verklaarde maximaal een jaar in Banda te hebben verbleven kan daardoor niet kloppen. Dat u dit steekt op het feit dat u ongeschoold bent, kan niet gevolgd worden. Het gaat om een groot verschil, één jaar versus vier jaar, en bovendien verklaarde u later tijdens het persoonlijke onderhoud dat u wel degelijk naar school bent geweest toen u in Pakistan woonde en dit tot de derde of vierde graad (CGVS pag. 16). U kreeg daar verschillende vakken zoals Engels, wetenschappen, wiskunde, Urdu, en godsdienst (CGVS pag. 16). U bent dus niet ongeschoold zoals u enkele keren aanhaalde. Aan uw verklaring dat u intussen alles vergeten bent kan eveneens geen geloof gehecht worden (CGVS pag. 16). U legt geen enkel medische of psychologisch attest neer waaruit zou blijken dat uw cognitieve vaardigheden aangetast zijn. Bovendien is het opmerkelijk dat u bij DVZ verklaarde niet enkel in Banda te hebben gewoond, maar ook in Pamilo en dit bovendien ongeveer tien jaar lang (verklaring DVZ, vraag 10). Gevraagd naar de reden hiervoor herhaalt u uw eerder gegeven verklaringen en zegt u dat u zich bij DVZ mogelijks vergist heeft (CGVS pag. 17). U haalde eerder zelfs aan nooit in Pamilo te zijn geweest (CGVS pag. 7). Evenwel verklaard u op DVZ duidelijk dat u de laatste 10 jaar in Pamilo woonde (verklaringen DVZ, vraag 10). Dit grote verschil tussen uw verklaringen tijdens het persoonlijke onderhoud en uw verklaringen bij DVZ zijn zeer opmerkelijk. Het is niet geloofwaardig dat deze te wijten zijn aan een vergissing. Van een verzoeker om internationale bescherming mag bovendien verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten, alsook consistente verklaringen betreffende zijn eerder verblijfplaatsen af te leggen. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw vertrek uit Afghanistan en voor uw komst naar België. Hoewel het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. De vaststelling dat u op dit punt in gebreke blijft en u op heden het CGVS geen duidelijke informatie heeft kunnen verschaffen over uw verblijf in Afghanistan, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid op zeer ernstige wijze.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij lijdt aan geheugen- en geestelijke gezondheidsproblemen. Deze problematiek wordt versterkt door de precare levensomstandigheden waarin hij zich bevindt. De Raad merkt op dat verzoeker niet het minste bewijs van een zulke problematiek bijbrengt. Bijgevolg blijft verzoekers verweer beperkt tot een zuiver blote bewering, die geenszins zijn uitermate inconsistente verklaringen kan verschonen.

Voorts wordt door de bestreden beslissing op pertinente wijze vastgesteld dat verzoeker gebrekkige verklaringen aflegde rondom zijn vervolging door de taliban:

“Verder kunnen er ook vragen gesteld worden bij uw verklaarde vrees ten opzichte van de taliban. De geschetste context waarin uw relaas zich afspeelt is immers opmerkelijk. U zou op een namiddag zeven of acht leden van de taliban een bom hebben zien plaatsen op een plaats waar heel veel kinderen op dat moment aan het spelen waren (CGVS pag. 24) en er ook andere grotere jongens aanwezig waren (CGVS pag. 24). Deze plaats bevond zich langs de kant van een grote weg (CGVS pag. 8) richting Shinwar (CGVS pag. 8, 23). Bovendien bevestigde u dat de taliban dat helemaal niet stiekem deden, maar dat iedereen ernaar stond te kijken hoe ze die bom plaatsten (CGVS pag. 24). Het is opmerkelijk dat de taliban het risico zouden nemen om een dergelijke bom op zo'n openbare plaats te plaatsen en dit bovendien op klaarlichte dag. Immers bestond zo het risico op betrapping en mislukking van hun doel. Bovendien verklaarde u eerst dat iedereen in het dorp de taliban kende en dat ze ook gewoon rondliepen in het dorp (CGVS pag. 10). Enkele vragen later verklaarde u plots dat wanneer de taliban naar het dorp kwamen dit meestal 's avonds of in de nacht was wanneer iedereen binnen was. Mensen in uw dorp kwamen na zes of zeven uur 's avonds namelijk niet meer buiten (CGVS pag. 10). Deze verklaring is niet alleen tegenstrijdig maar gaat lijnrecht in tegen het feit dat de taliban in het midden van de dag zomaar bommen zouden plaatsen in het zicht van iedereen. Eveneens opmerkelijk is het feit dat u verklaarde nog nooit een bom gezien te hebben maar vervolgens concludeert dat de taliban een bom willen plaatsen bij het zien van twee gele jerrycans en enkele draden (CGVS pag. 23-24). Het is verder ook opmerkelijk dat hoewel u verklaarde dat de bevolking in uw dorp bang was voor de taliban (CGVS pag. 10), u als enige toch besloot om dat gebeuren meteen te gaan melden. U verklaarde namelijk vrijwel meteen naar de controlepost te zijn gegaan om dit te gaan melden, zonder hier schijnbaar lang over na te denken of de feiten vooraf met iemand te bespreken (CGVS pag. 18). Wanneer u gevraagd werd wat u deed besluiten om naar de checkpoint te gaan, zei u “Niets bijzonder. Ik werd zelf gewoon gek van dat te doen” (CGVS pag. 24). Uw houding hierin is niet in overeenstemming met het gevaar dat u loopt als getuige. Het is niet onredelijk om te verwachten dat u het besef had dat het doorgeven van eender welke informatie over de taliban ernstige risico's met zich kon meebrengen. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat dit besef bij u aanwezig was. Nochtans verklaarde u dus wel dat iedereen bang

was van de taliban (CGVS pag. 10). Ook opmerkelijk is dat u eerst verklaarde nooit andere incidenten te hebben zien plaatsvinden op die weg en zelf nooit iets anders van incident meemaakte in Banda (CGVS pag. 8), maar vervolgens wel zegt dat de taliban daar meestal kwamen omdat ze overheidsvoertuigen probeerden op te blazen. Wanneer ze info hadden over mogelijke konvoien kwamen ze op voorhand om onder de bruggen explosieven te plaatsen om ze op te blazen vertelde u (CGVS pag. 11). Ook hier weer tonen uw verklaringen duidelijke tegenstellingen die opnieuw de algemene geloofwaardigheid van dit incident nog meer teniet doen. Uw verklaring dat de politie bij aankomst aan de velden meteen zou beginnen schieten roept verder ook vragen op. Dat er een openlijk vuurgevecht uitbreekt op een plaats waar verschillende kinderen aan het spelen zijn is weinig aannemelijk. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tot slot zijn ook uw verklaringen over hoe de taliban te weten zou zijn gekomen dat u de overheidsdiensten op de hoogte bracht zeer vaag en oppervlakkig. U verklaarde eerst geen idee te hebben of de taliban u gezien hadden (CGVS pag. 8). Later antwoordde u op de vraag of de taliban u zagen “Nee” (CGVS pag. 24) om later opnieuw te zeggen “Ik weet zelf niet of de taliban mij op dat moment herkend hadden of niet” (CGVS pag. 25). U zou er enkel over verteld hebben tegen uw vader toen u naar huis ging (CGVS pag. 25). Uw paternale oom Z.S. was zelf lid van de taliban (CGVS pag. 12). Hij woont bovendien in uw dorp (CGVS pag. 15) en meer specifiek bij u en uw familie in huis (CGVS pag. 25). Dit is opmerkelijk gezien uw vader en uw Z.S., zijn broer, geen goede relatie hadden omwille van een aantal gronden (CGVS pag. 25). Toen u thuiskwam van het incident was enkel uw vader thuis (CGVS pag. 25). Toch zou uw paternale oom hierachter zijn gekomen omdat u het thuis vertelde (CGVS pag. 25). Vervolgens zei u dat u denkt dat hij het misschien van kinderen zou hebben gehoord die ook bij die velden waren, maar echt zekerheid heeft u daar niet over (CGVS pag. 26).). Dat er bovendien meerdere personen aanwezig waren toen de taliban de bom aan het plaatsen waren, maakt dat meerdere mensen hen verkleet zouden kunnen hebben (CGVS pag. 24). Bovendien doet het feit dat u onder hetzelfde dak woonde met een oom waarvan u weet dat die banden heeft met de taliban nog meer vragen rijzen over uw beweegredenen om een checkpoint van de overheid in te lichten over activiteiten van de taliban in uw dorp. Uw oom heeft blijkbaar ook nooit iets gedaan tegen u of uw familie. Ook uw verklaringen over de gebeurtenissen na uw vertrek kunnen niet overtuigen.

Na uw vertrek zouden de taliban zijn komen vragen naar u, wat toch ook opmerkelijk is gezien uw oom met banden bij de taliban in hetzelfde huis woonde als uw familie (CGVS pag. 26). Uw ouders, één zus en twee van uw broers wonen zonder verdere problemen in Pamilo en stellen het goed (CGVS pag. 14). Opmerkelijk genoeg maakte u op de DVZ melding van een dreigbrief die werd gestuurd naar uw huis na uw vertrek (zie vragenlijst, vraag 5) maar maakte u hier geen enkele melding van op het CGVS. Nochtans werd er u gevraagd wat er na uw vertrek nog gebeurde (CGVS pag. 26) Omwille van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw problemen in Afghanistan. Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.”

Ter verschoning van zijn verklaringen stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat het traumatische gebeurtenissen waren en hij onmiddellijk onderdak bij zijn neef zocht, net als veel andere leden van de gemeenschap die op de hoogte waren van de gebeurtenissen. De Raad stelt echter vast dat verzoeker verklaarde dat hij *alleen* de lokale veiligheidsdiensten ging inlichten over de taliban. Op geen enkel moment verklaarde verzoeker uit angst onderdak te zoeken bij zijn neef (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 24). Dit incongruente verweer van verzoeker, dat niet rijmt met zijn eerder afgelegde verklaringen, doet verder afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.

Verder stelt verzoeker dat zijn oom geen directe banden had met de taliban en hij “*profiteerde*” van de eigendommen van verzoekers familie na het vertrek van verzoeker, hetgeen het uitblijven van represailles kan verklaren. Verzoeker verklaarde dat zijn oom betrokken was bij de taliban (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 25), hetgeen wel degelijk getuigt van een directe band tussen verzoekers oom en de taliban. Dat verzoeker thans voorhoudt dat zijn oom niet direct verbonden is met de taliban getuigt nogmaals van een incoherent verweer. Inzake het uitblijven van represailles, merkt de Raad op dat het feit dat zijn oom gebruik heeft kunnen maken van de eigendommen van verzoekers familie geen afdoende verklaring biedt. Immers volgt uit verzoekers verklaringen dat de taliban zelf op de hoogte was van verzoekers acties tegenover de overheid, gezien ze hem kwamen zoeken. Gelet op het feit dat verzoeker de taliban had verraden, en zij hiervan op de hoogte waren, zou men redelijkerwijze verwachten dat zijn familie hiervan negatieve gevolgen zou ondervinden, temeer daar verzoeker gewag maakte van een grote talibanaanwezigheid in de regio (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 10-11).

Wat de dreigbrief betreft wijst verzoeker op de slechte omstandigheden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Zelfs al valt niet uit te sluiten dat niet elk gehoor in optimale omstandigheden plaatsvindt, dan nog dient verzoeker *in concreto* aan te tonen dat wat in de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij heeft verklaard, *quod non in casu*. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers verklaringen hem werden voorgelezen in het Pashtou en dat hij deze vervolgens

ondertekende, waardoor hij zich akkoord verklaarde met de inhoud ervan (Vragenlijst CGVS, stuk 7). Verzoeker toont bijgevolg ook niet aan hoe de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen gehad hebben op zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Vervolgens overweegt de bestreden beslissing op goede gronden het volgende over het seksueel geweld dat verzoeker onderweg meemaakte:

“Betreffende het misbruik dat u ervaaarde onderweg van Afghanistan naar België in Turkije en Roemenië wil het CGVS begrip opbrengen voor de bijzonder moeilijke reisweg die u heeft afgelegd (CGVS pag. 18-20). Het is echter de taak van het Commissariaat-generaal om uw nood aan bescherming te beoordelen ten opzichte van uw land van herkomst, met name Afghanistan. Er moet evenwel opgemerkt worden dat u geen gegronde terugkeervrees inriep die verband houdt met seksueel geweld waarvan u onderweg slachtoffer werd. Daarnaast is niemand in Afghanistan op de hoogte van het seksueel geweld waarmee u op uw reisweg geconfronteerd werd (CGVS pag. 19, 20), hoewel u dit later tegenspreekt en verklaart dat uw twee broers op de hoogte zijn (CGVS pag. 21). Bij een terugkeer naar Afghanistan zouden uw broers u hier veel vragen over stellen zo stelt u (CGVS pag. 21). Zij en uw vader, mocht die op de hoogte zijn van deze feiten, zouden wraak willen nemen op de familie van de daders waardoor een bloedvete zou kunnen ontstaan endaarvoor zou u misschien zelf opnieuw problemen ondervinden (CGVS pag. 21). Dit is echter louter hypothetisch. Uit deze verklaring blijkt bovendien dat u bij een terugkeer terug kan vallen op de steun van uw familie. Hoewel u verklaart het soms moeilijk te hebben (CGVS pag. 20) laat u na enig medisch en/of psychologisch attest neer te leggen.”

In zijn verzoekschrift doet verzoeker uitschijnen dat zijn broers en familie effectief niet op de hoogte zijn van hetgeen hij zou hebben meegemaakt. Bijgevolg ondermijnt dit geheel de door verzoeker vooropgestelde vrees die beperkt is tot een loutere hypothese.

Gelet op het voorgaande treedt de Raad de bestreden beslissing bij dat deze vermeende feiten van seksueel misbruik geen gegronde vrees tegenoverstaand van Afghanistan teweeg brengen.

De bestreden beslissing oordeelt verder op pertinente en correcte wijze dat de door verzoeker aangebrachte Afghaanse documenten beperkte bewijswaarde hebben:

“De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Uw taskara is een loutere aanwijzing van uw identiteit, die hier niet ter discussie staat. Hetzelfde geldt voor de taskara's waarvan u stelt dat die van uw familieleden zijn. Deze taskara's kunnen hoogstens hun identiteit aantonen en voegen verder niets toe aan uw motieven voor internationale bescherming. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op nietreguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)).

Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De foto's van de PoR cards van enkele van uw familieleden kunnen slechts aantonen dat uw familie geregistreerd was in Pakistan. Door de afgeknipte hoek kan er afgeleid worden dat uw familie teruggekeerd is naar Afghanistan. Deze voegen verder niks toe aan uw aangehaalde asielmotieven. Bovendien blijkt eveneens uit de beschikbare informatie (zie administratief dossier) dat er ook veel fraude is geweest bij de uitreiking en verlenging van deze kaarten.”

Verzoekers verweer in zijn verzoekschrift beperkt zich ertoe te stellen dat er geen concrete kritiek wordt geleverd op de eigenlijke documenten, doch doet hiermee geen afbreuk aan de omstandige motivering van de bestreden beslissing die wel degelijk afdoende is om te stellen dat de door verzoeker neergelegde documenten bewijswaarde ontbreken en bijgevolg niet in staat zijn om zijn ongeloofwaardige verklaringen te herstellen.

In zijn aanvullende nota legt verzoeker een slecht leesbaar document neer van UNCHR, een formulier over repatriëring. Daargelaten het feit dat dit een kopie van amper leesbare kwaliteit betreft, en bijgevolg van uiterst relatieve bewijswaarde is, merkt de Raad op dat op dit document de datum “16/04/08” staat vermeld. Gelet dit een terugkeerformulier betreft, doet dit aldus vermoeden dat verzoeker véél vroeger is vertrokken naar Afghanistan dan hij eerder verklaarde. Gelet op de bijzonder slechte kwaliteit van dit document, heeft dit geen sluitende bewijswaarde. Hoe dan ook doet dit op generlei wijze afbreuk aan de motivering van de

bestreden beslissing. Inzake de door hem neergelegde POR-kaart, overwoog de bestreden beslissing reeds terecht dat deze POR-kaarten enkel bevestigen dat hieruit enkel kan worden afgeleid dat verzoekers familie terugkeerde naar Afghanistan. Verzoeker legt ook een kopie van een schooldocument van Peshawar neer, doch merkt de Raad op dat dit document zelfs de naam van verzoeker niet vermeldt. Wat de overige documenten betreft die verzoeker heeft neergelegd in zijn aanvullende nota, namelijk een niet-vertaald document en een UNCHR-document met een foto op, is het de Raad niet duidelijk wat verzoeker hiermee wil aantonen, nu hierbij niet de minste duiding wordt verschaft.

Het motief rondom verzoekers nalaten een verzoek om internationale bescherming in te dienen in één van de landen waardoor hij reisde vooraleer aan te komen in België laat verzoeker geheel ongemoeid in zijn verzoekschrift. Bijgevolg blijft dit motief onverminderd gehandhaafd.

Waar verzoeker verder nog verwijst naar eventuele problemen die terugkeerders naar Afghanistan kunnen ervaren, oordeelt de Raad als volgt.

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de 'civic space' wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 94, 101; EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas maar de *de facto* autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum*

van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto* autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto* autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 24).

De *de facto* autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de facto* regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de facto* staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies

worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023; EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de *de facto* autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 27). Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"* waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot

'*hudud*'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het *de facto* Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 44, 80, 116 en EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto* regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, *"Afghanistan – Country Focus"*, november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben *de facto* immigratie ambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met *de facto* autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55; *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Het rapport van het Zwitserse Staatssecretariat für Migration (SEM) *"Focus Afghanistan. Return from abroad"* van 14 februari 2025 handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het *"Immigration Department"*, dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de geheime dienst GDI (General Directorate of Intelligence) van de *de facto* regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het Nationaal Verzetsfront (NRF) of het Afghaanse Vrijheidsfront (AFF). Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met de organisatie *"Islamitische Staat in de provincie Khorasan"* (ISKP).

De IOM is verantwoordelijk voor terugkeerders vanuit Turkije en interviewt hen systematisch. In 2022 werden nog eerder agressieve ondervragingen en onderzoek op de luchthaven gemeld ten aanzien van terugkeerders uit Turkije, maar nu is dit niet meer het geval, omdat deze terugkeerders uit Turkije nu veeleer beschouwd worden als *"poor guys"* of sukkelaars. Turkije deelt de passagierslijsten met de Afghaanse *de facto* autoriteiten. In 2024 had slechts 2 % van de terugkeerders een paspoort. Verder reisde 97, 5 % van hen met een tijdelijk reisdocument dat lijkt op een taskara, specifiek uitgereikt voor hun terugkeer (p. 17-18). De enige informatie die beschikbaar is over de behandeling van terugkeerders uit een westers land, betreft de chartervlucht vanuit Duitsland in augustus 2024 met 28 veroordeelde criminelen. Deze gerepatriëerden werden oorspronkelijk vastgehouden in een gebouw bij de luchthaven. Daar werden ze geïnterviewd door de *de facto* autoriteiten om hun identiteit na te gaan en daarna werden ze vrijgelaten. Hun familieleden moesten een verklaring ondertekenen dat deze personen geen misdaden meer zouden begaan. Het is niet

gedocumenteerd of al deze personen zijn vrijgelaten. Volgens *Der Spiegel* zouden sommigen nog onder huisarrest staan. Enkelen van hen getuigden later in Afghaanse media (p. 18).

De situatie na binnenkomst via de luchthaven van Kabul is de volgende. In 2021 is het IOM gestopt met het vrijwillig terugkeerprogramma vanuit Europese landen. In 2023 werd de ontvangstbalie in de luchthaven heropend. Deze wordt gezamenlijk bemand door de IOM en het Afghaanse ministerie van Vluchtelingen en Repatriëringen. Specifiek voor terugkeerders uit Turkije is er financiële steun van de IOM. Volgens een bron moeten vele jonge mannen voor zichzelf zorgen eens ze de luchthaven verlaten (p. 28-29).

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto* overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36).

De *de facto* overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen"*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "Country Guidance: Afghanistan" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen, in tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift lijkt te impliceren, worden bijgetreden (EUAA "Country Guidance: Afghanistan", mei 2024, p. 57-61).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

De bestreden beslissing merkt hieromtrent reeds terecht het volgende:

"Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot twaalf of dertienjarige leeftijd in Peshawar, Pakistan woonde met uw familie (CGVS pag. 5), er tot het derde of vierde jaar in het Pashtou naar school ging (CGVS pag. 16) en vervolgens tot zeventien, achttien of negentienjarige leeftijd in Afghanistan heeft verbleven (CGVS pag. 9), waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde niets speciaal deed. Uit uw verklaringen blijkt wel dat u naar buiten ging af en toe en zorgde voor de twee schapen van uw vader (CGVS pag. 17), alsook vrienden had (CGVS pag. 17). U heeft daarnaast ook nog bijna dagelijks contact met uw familie in Afghanistan (CGVS pag. 14). Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van twee jaar en een half België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Het CGVS wijst erop dat u zichzelf omschrijft als een soennitisch moslim (CGVS pag. 9). Hoewel u verklaarde zich in België niet echt te hebben gehouden aan het regelmatig bidden, bracht u weleens een bezoek aan twee moskeeën in Brussel (CGVS pag. 10). Verder blijkt dat u nog steeds het Pashtou beheerst. Dient er bovendien op gewezen te worden dat u op uw sociale media meestal in het Pashtou communiceert en dat uw netwerk grotendeels bestaat uit andere Afghaanse personen.

Daarnaast vertoont u op verschillende foto's en in video's kenmerken die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Zo poseert u samen met andere Afghanen in traditionele kledij, deelt u een foto van u gewapend, maakt u handgebaren zoals het opsteken van de wijsvinger of het maken van een vuist en gebruikt u emoji's die binnen deze subcultuur gangbaar zijn. U deelt ook een filmpje waarvan de auteur een belangrijke figuur is verbonden met die bendecultuur. Het lijkt er bovendien op dat u op een foto staat samen met die auteur. De personen waarmee u interageert op uw sociale mediaprofielen, alsook personen uit uw

breder onlinenetwerk vertonen veelal dezelfde kenmerken. Met enkele van deze personen blijkt u ook regelmatig in het echte leven contact te hebben (zie NMU2023-185 Check médias sociaux pour le dossier).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus België- Afghaanse bendes en sociale media van 11 september 2023), blijkt dat er in België diverse Afghaanse criminele bendes actief zijn, dewelke betrokken zijn bij mensensmokkel, drugshandel en seksueel misbruik. Deze bendes gebruiken verschillende socialemediakanalen om het bendeleven en betrokkenheid bij bendes te verheerlijken, te tonen hoeveel macht een bende heeft en (meer) bekendheid te verwerven door dreigingen te uiten of beelden te delen van deelname aan criminele feiten. Daarnaast delen bendes ook online informatie met elkaar of zetten zij sociale media in bij het plegen van criminele feiten. Sociale media worden niet enkel gebruikt om te communiceren, maar ook om zich te profileren. Naast het vermelden van specifieke cijfers en termen in hun profielnamen en bij video's, vertonen personen die zichzelf associëren met een groep of bende een aantal gemeenschappelijke kenmerken. Deze kenmerken hebben onder meer betrekking op de vormgeving van de profielen, het gedrag en de inhoud die de verzoekers en hun netwerk delen op socialemediaprofielen. Opvallend hierbij zijn de verwijzingen naar Afghanistan en de Afghaanse cultuur, dit in de vorm van het dragen van traditionele kledij, het voorkomen van Afghaanse gewoontes en gedragingen en het verwijzen naar de Afghaanse veiligheidsdiensten en locaties in Afghanistan. De subcultuur van de bendeleden lijkt op die manier sterk verweven te zijn met de cultuur van hun herkomstland.

Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat lidmaatschap van een Afghaanse bende verschillende vormen kan aannemen, gaande van sympathieën voor of verheerlijking van deze bendes tot een leidinggevende rol in deze bendes. Verschillende leden van Afghaanse bendes verwijzen naar een specifieke bende en/of hun rol daarbinnen in hun gebruikersnaam, profielnaam of in het bijschrift op hun onlineprofiel op TikTok (en soms ook op Instagram of Facebook). Personen met een vooraanstaande rol in een Afghaanse bende vallen in bepaalde situaties ook op door hun gebruikersnaam die hun leidinggevende positie bevestigt. Ook de manier waarop bepaalde figuren in beeld worden gebracht, al dan niet in combinatie met het gebruik van symbolen, kan duidelijkheid scheppen over iemands positie in een Afghaanse bende. Leiders worden regelmatig in beeld gebracht in typerende fotocollages op de TikTok-profielen van andere bendeleden. Daarnaast zijn er ook personen die omwille van hun interacties en netwerk in verband kunnen worden gebracht met Afghaanse bendes, maar vermoedelijk geen deel uitmaken van een specifieke groep. Zij reageren op berichten van bendeleden of delen beeldmateriaal waarin zij, net zoals vooraanstaande figuren, zichtbare kenmerken tonen die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Het kan gaan over beelden in militaire of traditionele Afghaanse kledij, beelden van gevechtsbewegingen of beelden met emoji's die macht of geweld uitstralen. Hun netwerk is in de meeste gevallen echter kleiner, ze poseren veelal alleen of op afgelegen plaatsen en komen niet voor in bovengenoemde collages.

Het gegeven dat er op uw sociale media verschillende foto's en video's zijn terug te vinden waarin u kenmerken vertoont die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes, volstaat dan ook niet om te besluiten dat u lid bent van een Afghaanse criminele bende. Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat de Afghaanse bendes sterk verweven zijn met de traditionele Afghaanse cultuur.

Uw activiteiten op sociale media bevestigen dan ook dat er niet kan worden aangenomen dat u, na een verblijf van bijna twee en een half jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen waarin u bent opgegroeid en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, integendeel.

Bovendien dient nog opgemerkt te worden dat u niet aantoont dat u bij terugkeer naar Afghanistan niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan. U verklaarde immers dat uw familie in Pamilo in de provincie Nangarhar verblijft en dat ze het goed stellen (CGVS pag. 13 en 14). U heeft nog dagelijks contact met hen (CGVS pag. 14). Aldus heet u een netwerk dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Er liggen verder geen indicaties voor dat de taliban enige kennis zouden hebben van uw activiteiten hier in België, en dan meer in het bijzonder dat u actief bent op sociale media. Uit de landeninformatie blijkt overigens niet dat het hebben van profielen op sociale media zonder meer een risico op vervolging met zich meebrengt. Hoewel internationale media berichten dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media, betroffen deze echter kritische berichten ten aanzien van de taliban. U maakt geenszins aannemelijk dat uit accounts op sociale media afgeleid kan worden dat u zich kritisch uit ten aanzien van de taliban waardoor u dreigt geviséerd te worden. Hoe dan ook toont u niet

aan dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van uw sociale media te wissen of uw accounts volledig te verwijderen.”

In zijn verzoekschrift herhaalt verzoeker het gegeven dat hij reeds twee jaar in België verblijft, geïntegreerd is en een openbaar facebookprofiel heeft. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij hij echter geheel in gebreke blijft.

Waar verzoeker nog wijst op zijn verwesterd uiterlijk en in zijn aanvullende nota bewijsstukken van zijn werkzaamheden neerlegt, overweegt de Raad dat deze elementen niet noodzakelijk blijken te geven van een internalisering van westerse waarden en normen en bijgevolg geen afbreuk kunnen doen aan de omstandige motieven van de bestreden beslissing.

In zijn verzoekschrift wijst verzoeker nog op zijn afkomst uit een conservatieve regio in Baghlan. Verzoeker is niet afkomstig uit Baghlan, doch komt uit Nangarhar. Verzoekers verweer is op dit punt dan ook niet dienstig. Desalniettemin benadrukt de Raad dat verzoeker bekendheid heeft met de geldende lokale gebruiken in Nangarhar gelet hij daar de jaren voor zijn vertrek heeft doorgebracht. Bovendien kan er geen mate van verwestering in zijn hoofde worden vastgesteld, waardoor niet kan worden ingezien dat verzoeker zou opvallen bij een terugkeer naar zijn vermeende conservatieve regio van herkomst.

Gelet op het voorgaande, kan geenszins blijken uit de door verzoeker aangehaalde elementen dat er sprake is van een verwestering in zijn hoofde die een terugkeer naar Afghanistan onmogelijk maakt.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt:

“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...).”

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van mei 2024 (p. 101: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van mei 2024.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie.

Verder voert verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP